

[Ømann.]

ber som et led i indkomstpolitikken, de skulle medvirke til social balance i den forstand, at man beskattede de arbejdsfrie indkomster hårdere, når man nu agtede at holde igen på arbejdsindkomsterne. Jeg tror såmænd ikke, at det er det forhold, at indkomstpolitikken aldeles er faldet på gulvet, der har gjort, at regeringspartierne har sagt, at så kan det også være det samme med den anden side af balancen. Jeg tror såmænd, det hele tiden har været hensigten at komme med disse slag i luften. Jeg synes, det er nødvendigt at sige disse bemærkninger på baggrund af den konservative ordførers ytringer om, at man i princippet i tinget var enig om, at der ikke skulle finde skatteunddragelser og uretfærdigheder sted i kraft af ufuldstændige skatteregler, og at man var villig til efter evne at prøve på at skabe retfærdighed. Så må jeg kun sige, at så må det så sandelig være evnen, det skorter på.

Hvad nu den særlige indkomstskat angår, er der ikke sket nogen selvstændig fremfærd her på dette område, hvor man ellers har en ventil, hvorved indkomster, der beskattes med den højeste marginalskatteprocent, kan forvandles til indkomster, der beskattes med en langt lavere procent. Denne langt lavere procent er i flertalsindstillingen 40. Jeg skal anbefale ændringsforslag nr. 5 om i hvert fald at sætte den op til 50 pct. Nu er det i forvejen en noget amputeret lov, vi her behandler, idet den største kategori af kapitalgevinster holdes fri, nemlig fortjenesten ved salg af villaer. Jeg er da fuldstændig klar over, at vort ændringsforslag om at sætte en grænse ved de 350.000 kr. er meget primitivt. Jeg er villig til mellem anden og tredje behandling at drøfte, om der kan laves et bedre og jævner kriterium. Ellers kan der godt ligge en filosofi i at belønne jyderne, fordi de bygger billigt, og jeg er da klar over, at den for det meste vil få gyldighed her på Sjælland og i egnene omkring København, men det var vel heller ingen skade til. Med hensyn til den bratte grænse, som der er fremsat indvendinger imod, må jeg sige, at der er en anden brat grænse, som man ikke har undset sig for at sætte i denne lov, nemlig de 1.400 m², og det kunne da være, at denne værdigrænse alligevel ville gøre det hele noget mere jævnt. For øvrigt

kan jeg da ikke undlade en bemærkning om, at man fra regeringens side blev præsenteret for nogle grænser i afskrivningsloven, som man i udvalget var fuldstændig enig om at kassere. Når man kom op over visse anskaffelsessummer, skulle der ifølge regeringens forslag anvendes andre afskrivningsregler; det troede man ville standse misbruget med hensyn til coasterederierne.

En egentlig kapitalvindingskat udtalte den radikale ordfører sig om på en sådan måde, at man skulle tro, han var positivt stemt. Jeg synes, der havde været rig lejlighed til at drøfte en reform af kapitalvindingskatten i udvalget; men at tanker om en reform ikke havde kunnet finde fodfæste i udvalgsflertallet, kan der vist ikke herske nogen som helst tvivl om.

Hvad nu afskrivningsloven angår, håber den radikale ordfører, at denne 5 års regel vil hjælpe; men alle og enhver ved vel nok, at det ikke vil både på dette her, at man sætter en sådan 5 års frist. Det viste sig jo også under behandlingen, at man ikke kunne tage fordelene fra coasterne uden at trække andre kategorier ind, som man ikke ønskede at ramme. Men det viser klart, at der kun findes ét middel, hvis man vil afskaffe misbrug; og det er at ophæve denne særlige form for afskrivning, forskudsafskrivningerne, og så eventuelt erstatte dem med en låneordning, hvor der er samfundsmæssigt behov for det. Jeg skal derfor anbefale de ændringsforslag, der går ud på at afskaffe disse forskudsafskrivninger, som jo har et meget bredere anvendelsesområde og koster lønmodtagerne og andre skatteydere langt større midler, end diskussionen om coasterne og trusserederierne lod ane. Jeg skal derfor anbefale ændringsforslagene nr. 2, 7 og 8.

Det tredje slag i luften, medarbejderaktierne, er jo ikke noget, som vil medvirke til økonomisk demokrati, men det åbner en mulighed for skattefrit at tildele friaktier til højere funktionærer. Det kan der i nogen grad bødes på gennem det socialdemokratiske ændringsforslag nr. 5, som jeg naturligvis vil stemme for, selv om jeg i øvrigt ikke vil røre denne ordning med en ildtang.

Ændringsforslaget til ligningslovsforslaget om at holde kostgodtgørelsen til soldater skattefri kan vi naturligvis gå ind for, det er da i hvert fald en administrativ gevinst,